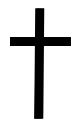

L É P C S Ó K

XIV. évfolyam 7. 8. szám

2014. július 6.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

**A tartalomból: A kerepesi szkóla
A Gesztenyefa
A test a boríték, a lélek a levél
Gutenberg-bibliatöredék Vácott
Hogyan feje a családnak a férfi?**

Szentmise szándékok július hónapban

1. A „Nagyhatalmú Szűz” rózsafüzér csoport (Tatár Béláné) élő Tagjai
2. A „Nagyhatalmú Szűz” rózsafüzér csoport (Tatár Béláné) +Tagjai
3. +Békésyné Tőkei Ágnes, a Tőkei és Trudics +szülők és fiuk +Trudics István
4. Jézus Szíve tiszteletére engesztelésül, +Szülők és összes +Hozzá tartozó
5. +Benyik Mihály
6. +Salvári István, +Neje és +Anna leányuk (8.00)
- (11.00)
- Gróf Lászlóné +Csernák Mária 2. évf. (19.00)
- 7 +Kundra Mihály, +Kundra Mihályné, +fiaik Mihály és István
- 8.-9.
10. A Szűzanya tiszteletére
11. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért, és az imát kérők szándékára
12. +Turai Károly
13. +Zólyomi Jánosné 2. évf., +Testvérei; a Gódor és Zólyomi +Nagyszülők (8.00)
- (11.00)
- +Toldi Ferenc 21. évf., +Szülei és összes +Hozzá tartozó (19.00)
14. +Hornyik Pál, +Szülei és összes +Hozzá tart., +Mészáros szülők és összes +Hozzá tartozó
15. +Kuti Imre és neje +Bauer Mária (15. és 22. évf.)
16.
17. +id. Fogd József, neje +Paulovics Mária, a Fogd és a Paulovics +szülők
18.
19. A Sréder és a Horváth család összes +tagjai
20. Gróf Mihályné +Brancs Anna 4. évf. és férje +Gróf Mihály (8.00)
- (11.00)
- Élő Családtagokért (19.00)
21.
22. +Zsiák József és +Szülők
23.
24. +Tupi Pál, +Felesége, +Gyermekeik és +Hoffmann István
25.
26. Szent Anna tiszteletére
27. *Az egyházközség júliusban +Hívei* (8.00)
- (11.00)
- (19.00)
28. Hálából - születésnapon
- 29.-30.
31. +Huszka Mihály, neje +Tanács Ilona, +Gyermekeik és +Nagyszülők

Istenkép, emberkép, nemzetkép, szülőföldkép korunkban, és a belénk teremtett örök lélek igazi tudása

Korunkban az emberiség legnagyobb drámáját éljük: választ kell találnunk arra a kérdésre, hogy Isten teremtette-e a világot, s ha igen, miért akarta, hogy létrejöjjön? Ha pedig nem Isten az alkotó, akkor kicsoda? Az ember? De ha nem az ember: akkor bolygónk, s a rajta megtelepedett lények és természeti alakzatok kialakítója a véletlenek sorozata volt? A kérdésre adandó választ elodázní a huszonegyedik század elején már lehetetlen. Zúdulnak az újabb és újabb ismeretek, és súlyuk alatt az emberekben, - főleg az újabb nemzedékekben - általános egzisztenciális tájékozódási kép telenség van kialakulóban. Szeretném felvillantani a korunkat jellemző Isten-, ember-, nemzet-, - valamint szülőföldképet, szólni a belénk teremtett lélek igazi tudásáról. Világképem pillére, mára a sziklánál is szilárdabb tudat, hogy nemcsak hiszem, ha-nem tudom is, hogy Isten van! Megpróbáltam párbeszédbe szerkeszteni a lényegét.

Ki az Isten? *Isten maga a szeretet, s a szeretet az univerzum legnagyobb hatalma. Isten minden létezőnek, így az emberi életnek is szent forrása. Atyánk szeretete végtelen vágyakozás, hogy megismerjék őt. Jelenléte mindenben megtapasztalható a szív, a lélek és az ember érzékei számára. Isten egy a valósággal. Kezdetől fogva az idők végeztéig minden Istenhez tartozik.*

Miért teremtette Isten a saját képére és hasonlatosságára az embert?

Azért, hogy tudd: te az ő gyermeke vagy, tehát te magad is szeretet vagy. Azért létezel, hogy továbbéltesd azt, amit ő megteremtett, - ez a te legfontosabb feladatod.

Miért van mégis annyi szenvedés az ember életében?

Minden emberi szenvedés forrása: elválás Istentől. Az ember elkülönült Istentől, mert azt képzelte, képes önmaga irányítására. Az ember helyzete csak azért válhatott nehézé, mert életéből kihagyta az Istent. Az ember azt hitte, hogy az Isten máshol van, s most, hogy elhagyta őt, a valóság kiégett, illúzió és káosz maradt utána. Ez a magyarázata a magyar nemzet viszontagságos történelmének is? Esetünkben érdemes összevetni Szent Koronánk „üzenetét” a történelmi tényekkel. A világon páratlan beavató koronánk Jézus Új Szövetségének modellezése, hiszen az abroncsán és keresztpántjain található hét égi és tizenkét földi személy az égi hatalmat és a földi bölcsességet testesíti meg. Azt, hogy csakis az Istenhez való hűség és az emberek közötti testvéri szeretet hozhatja meg a világnak a boldogulást. Mi, magyarok sem tudtunk mindig ilyen módon élni. Tény ugyanakkor, hogy a trianoni csapás, majd a második világháború utáni idők eseményei nemzetünk keresztrefeszítéseként is értelmezhetők. Sorsunk próbatételek sorozata, de akármi történt velünk, Nagyboldog-asszonyunk mindig magához ölelt és megóvott. Helyzetünket az Istenanyával és Jézussal kapcsolatban állt látnok Natália nővér feljegyzései alapján ma úgy értékelhetjük, hogy ha a magyarság, megbánva vétkeit, megépíti a budai hegyekben A Világ Győzelmes Királynőjének Engesztelő Kápolnáját, tőlünk árad szét bolygónkon Krisztus szívének szeretetlángja és megszülethet a Földön a béke. Isten szándéka a szeretet. Isten akarata, hogy a kegyelem hatalmával mindenki visszatérjen hozzá.

Batta György (Folyt. Köv.)

Szentlélek szeminárium a plébánián

Az "Élet a Lélekben" szeminárium 10 alkalommal, heti 1 találkozóból, otthoni szentírás-olvasásból, illetve elmélkedésből állt. Témája volt: Isten atyai szeretete, Jézus melletti döntés, a Szentlélek szerepe, küldetés az Egyházban.

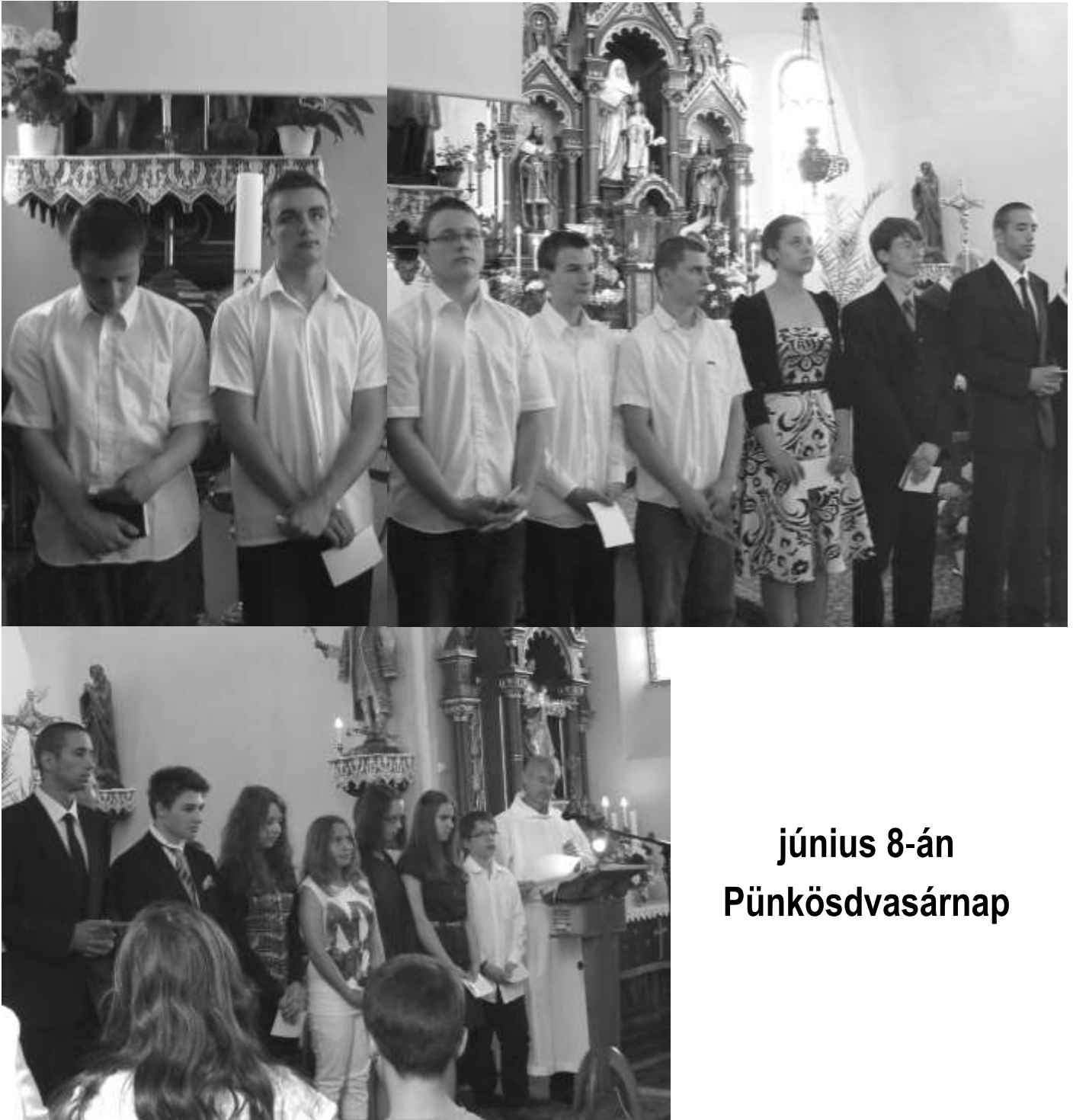
A szemináriumon Kármán János atya 25 résztvevőt segített abban, hogy teljes szívvel tudja élni az evangéliumot, merjen hinni Isten háttérrel szeretetében, és merjen hinni abban, hogy a keresztény élet örömteli, erővel teli élet!

Egy könnycsepp csordult szememből, mikor beléptem a templom nagy ódon kapuján. A nyári melegben átjárta lelkem a hús áhítat, lassan lépkedtem a szenteltvíztartóhoz, nyújtottam kezem, tétován mártva ujjam belé, s a szent kereszt jelével alázatosan hajoltam az oltár felé. Éreztem lelkem haza talált, oda, ahol oly sokan várnak már. Hívó szavuk hallom, s az Isteni oltalom csendjében lehajtott fejjel a Szűzanyához imádkozom. Adjon békét szívemben. S mint egyszülött fiát úgy óvjon, kísérjen engem is ezen a nehéz életen át...

Csak ültem csendben, lehajtott fejjel az ősi falak közt, hallgatva az orgona halkán zsongó dallamát.

Igen akkor, ott, éreztem... lelkem hazatalált....

Bérmálkozásra készülő fiatalok bemutatása a templomban

június 8-án
Pünkösdvasárnap

Uram! Tudom, hogy a hit csak a kapcsolat elején látszik magánügynek. Szeretném meghallani kezdeményező szavadat és igent mondani rá. Meghívásod nem zárhat be önző magányomba, hanem kinyit a valóságra, az élet teljességére. Hitem által kezet nyújtok a másik ember felé.

Tudom, hogy hitem bekapcsol Isten népének nagyobb közösségébe. Erősítsd legszemélyesebb ügyemet, hogy életet alakító közügy legyen. Élni, hinni és szeretni csak közösen lehet. *(Szent II. János Pál)*

Egyházközségi nap Pünkösdhétfőn

SZERZETESRENDEK

KARTHAUZIÁK

Alapítójuk **Szent Brúnó** (~1030-1101), folytonos hallgatásban, böjtben és állandó imában éltek. Hazánkban a karthauzi rend a török hódítás és a reformáció idején szűnt meg.

Életük: remeteélet, magányos ima; liturgikus élet, közös Isten-dicséret, közös élet és testvéri kapcsolatok; tanulmányok és munka, aszkézis (önmegtartóztatás és böjt, éjszakai ima, lelki megpróbáltatások), az engedelmesség élete; napirend.

Kiképzésük:- jelöltség, 3 hónap, - noviciátus, 2 év, - ideiglenes fogadalom, 3+2 év, - ünnepélyes örök fogadalom.

Jelenleg 18 kolostoruk van, 397 szerzetessel.

KERESZTÉNY ISKOLATESTVÉREK, F.S.C.

(Institutum Fratrum Scholarum Christianarum, Frères des Écoles Chrésiennes)

Pápai jogú férfi tanító-nevelő laikus szerzetesintézmény.

De La Salle Szent János (1651-1719) 1680-ban hozta létre kongregációjukat. Céljuk, hogy az iskolában és az élet más területein magukat egészen az ifjú nemzedék nevelésének szenteljék. A fiatalokat magas színvonalú oktató munkával készítették fel, hogy mindegyikük megállja helyét a maga munkaterületén.

Intézményük 1725-ben nyerte el a Szentszék jóváhagyását. Több testvérük lett szentté illetve boldoggá avatva.

Jelszavuk: Éljen Jézus szívünkben!

Szegény gyerekek, munkások, parasztok, iparosok gyermekeinek nevelésével előszeretettel foglalkoztak. Tanítóképzőket létesítettek, hogy megfelelő oktató és nevelő gárdát biztosítsanak. Tanoncotthonokat, árvaházakat hoztak létre.

Hazánkban 1894-ben kezdték el tevékenységüket. 1948-ban 30 iskolatestvérnek kellett abbahagynia kereszteni oktató és nevelő tevékenységét az államosítás következtében.

A laikus kongregációjuk tagjainak száma közel 10000, a világ 4 földrészén 1240 házban tevékenykednek.

KLARISSZÁK

Assisi Szent Kláráról elnevezett *ferences II. Rend*, kontemplatív (szemlélődő) ág.

Szegénységben, alázatban, ferences örömben élnek. Kolostoruk rejtettségében (szigorú klauzúra) imádkoznak az apostoli szolgálat segítésére.

A szerzetesi életbe való bevezetés fokozatai: - egyéves jelöltidő, - kétéves noviciátus, - 3 éves ideiglenes fogadalom, - majd ünnepélyes fogadalom. A felvétel alsó korhatára 18 év.

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

Felajánlási könyörgés

A felajánlási körmenet végeztével az oltár készen áll, ott van rajta a kenyér és a bor. A pap az oltárhoz jön, kezébe veszi a kenyeret, és rövid imát mond. Ebben a cselekményben Krisztust látjuk: ő áll imádságunk élére. Az ő kezébe helyeztük adományainkat; az ő kezéből ajánljuk fel az Atyának. Ha a közösség még énekel, a pap halkan mondja az imádságot. Máskülönben fennhangon mondja, és a nép rövid akklamációval válaszol. Az imádság néhány rövid mondatban elmondja, amit az adományok összegyűjtése és a körmenet már hallgatólagosan elmondott. A pap Istent áldja a kenyér adományaért, világosan elismerve, hogy ez a *„föld termése és az emberi munka gyümölcse”*. Hasonlóképp imádkozik a bor felett. Elővételezi mindkettő átváltozását, és szinte érezzük annak vonzását, ami hamarosan történni fog. *„Ebből lesz számunkra az élet kenyere. Ebből lesz számunkra a lélek itala.”*

Kisebb misztériumok: Ezután a szertartás három kisebb, ám figyelemre méltó mozzanata következik. Nagyon ősi cselekmények, és nagyon kifejezőek, ha megértjük jelentésüket. Kisebb misztériumoknak nevezzük ezeket, mert ha nem alkotják is a szertartás e részének lényegi cselekményeit, mégis konkrét dolgok, amelyeken átragyog a folyamatban lévő események transzcendens volta.

Borral kevert víz: E misztériumok közül az elsőben a diakónus vagy a pap bort önt a kehelybe, majd egy kevés vizet kever a borba. A szavak, amelyeket magában mond ki, a cselekményt misztériumnak nevezik: *„A bor és a víz titka (misztériuma) által részesüljünk annak istenségében, aki kegyesen részese lett emberségünknek.”* Tisztán természetesen szinten, a bor, vízzel való hígítása általánosan elterjedt szokás volt az ókorban, és így egyszerűen a bor előkészítésének része. Ez a csodálatos kép alkalmas annak megértésére, miként részesülünk Krisztus áldozatában. A két elem - a bor és a víz - közül a bor az értékeesebb, és ezért ez jeleníti meg az istenséget. A borba öntött víz képviseli szegényes emberségünket, amely teljesen egyesül Krisztus istenségével. Már egészen korán, a 3. században beszélt erről Szent Ciprián: azt mondta, hogy sose ajánljuk fel a bort víz nélkül, mert ha így tennénk, ez olyan lenne, mintha Krisztust embersége nélkül ajánlanánk fel. Ha úgy tetszik, csupán aprócska gesztus, afféle ráadás, mégis már régóta szokásos, nagyon erős misztérium.

Tömjénezés: A nép által hozott adományok, valamint a testük és életük közötti kapcsolat különös világossággal jelenik meg a liturgiában, amikor a tömjénezésre kerül sor. Először is megtömjénezik magukat az adományokat: ez a rituális gesztus szentnek jelöli meg őket. A kenyér és a bor, amely hamarosan Krisztus teste és vére lesz, valamilyen módon már szent! Az oltár is szentként jelöltetik meg. Az adományokat hordozó asztal szentként megjelölt hely, valójában a világ közepe: Krisztus húsvéti áldozatának helye. A tömjénezés ezután a püspök iránti tiszteletet nyilvánítja ki, mint aki a test feje, majd pedig az egész testet, a híveket is megtömjénezik, jelezvén, hogy saját maguk is azzá válnak, mint ami az oltáron nyugszik. Az egész templom jó illatú áldozati adománnyá lesz, s az illat felszáll az Atyához; az egész templom pontosan

amiatt lesz misztériummal teljes és szent hely, ami majd történni fog. Az „egész templomról” beszélünk, az épületről, valamint a közösségről, amely megtölti, - így azt mondhatjuk, hogy az egész egyház, szerte a világon jó illatú áldozat, és a misztérium most ebben a konkrét közösségben nyilvánul meg.

Kézmosás: Ezt követően a pap az oltár mellett állva megmossa kezeit, és alig hallhatóan egy zsoltárverset mond: „Mosd le, Uram, bűneimet, és vétkeimtől tisztíts meg engem.” Természetes szinten nézve a dolgot: hajdan nyilván szükség volt erre a kézmosásra. A sokféle adomány kézbevétele alighanem bepiszkolta az embert; a tömjénnel való foglalatosság és a tömjénező lengetése után a kézmosás még ma is praktikus célt szolgál. A zsoltárvers ráadásként kíséri ezt a mozzanatot, és emlékezteti a papot, hogy a cselekvés szintje elmozdulni készül. A pap kezei új cél felé fordulnak. Krisztus most saját kezévé teszi a pap kezeit, minthogy csak egy pap van, és a kezek, amelyek veszik, átváltoztatják és felajánlják az Atyának ezt az adományt, Krisztus kezei.

Záró imádságok: Életünket áldozatul vittük, hogy csatlakozzék Krisztus áldozatához. A pap ezért buzdít bennünket: „*Imádkozzatok, testvéreim, hogy áldozatunk kedves legyen a mindenható Atyaisten előtt.*” A nép rövid imával felel, amely a pap kezére hivatkozik, és megnevezi azt, ami történni készül: „*kezedből az áldozatot.*” Áldozatunkat csak Krisztuson keresztül ajánljuk fel. A végső imádságot felajánló könyörgésnek is nevezik. Ez vasárnapról vasárnapra, ünnepről ünnepre változik; de mindig említi valamilyen formában a felajánlott adományokat, imádkozik átváltoztatásukért, és egyben a miénkért is. Amikor „*Ámen*”-nel felelünk erre a könyörgésre, akkor mindarra „*Ámen*”-t mondunk, ami az adományok összegyűjtésétől kezdve eddig a pillanatig történt. Most már készen állunk a legnagyobb imádságra.

REGGELI IMA

Istenem, dicsőítelek, áldalak és imádlak Téged, bármit adsz, elveszel vagy megengedsz az életemben! Istenem hálát adok neked azért, hogy újra felébredhettem! Kérlek, áld meg a napi 24 órát, a személyeket, akikkel találkozom, az ügyeimmet, amit el kell rendezzek, minden élő és elhunytat. Istenem bocsáss meg nekem, az egész emberiségnek és a tisztítótűzben szenvedő őseinknek. Istenem, Jézus Szent Vére által őrizz meg engem és családomat a Gonosz támadásaitól. Istenem, újra felajánlom magamat és mindenemet Neked. Kérlek ma is rendelkez velem, lelki és anyagi javaimmal a Te dicsőségedre, a lelkem és a lelkek javára. Istenem, teljes szívemből szeretlek Téged és az összes égi és földi teremtményedet. Kérlek, ma is adj meg nekünk mindent, ami Szent akaratoddal megegyezik

Ámen.

A kerepesi szkóla

Templomunk szkólája tavaly tavasszal alakult meg, néhány, helyi egyházzennével foglalkozó fiatal kezdeményezésére. A szkóla liturgikus énekes szolgálatot végez szentmiséken, zsolozsmán (és egyéb liturgián), ezért a ministránsokhoz hasonlóan liturgikus öltözetet visel, a szentély és a nép között helyezkedik el. A szkólák énekrendje elsősorban a Szentírásból és az egyház liturgikus könyveiből vett szövegekből áll, napjainkban a latin nyelv mellett anyanyelven is.

A szentmiséken, melyeken szolgálunk, elhangzanak az adott naphoz vagy időszakhoz tartozó liturgikus énekek, az Introitus, a Graduale, és a Communio énekek, melyek alapvető részei a liturgiának. Énekeinket az Éneklő Egyház népénektárból és a Graduale Hungaricumból vesszük. *Ezekről az énekekről, valamint a zsolozsmáról egy szeptemberben elinduló cikksorozatból tudhatunk meg többet a „Lépcsők” kiadványban.*

Kezdetben havi rendszerességgel vállaltunk énekes szolgálatot mindig változó időpontban, majd ezt rendszeresítve tavaly szeptembertől minden hónap második vasárnapján énekelünk. Az adventi időszakban részt vettünk vasárnapról-vasárnapra a gyertyagyújtásokkal együtt tartott vesperáson, melyet egyik tagunk, ifj. Lobmayer Miklós szervezett és tanított be. A karácsonyi időben kiléptünk a liturgikus keretből: a kántor úrral és a gitáros énekkarral közös karácsonyi koncertet tartottunk. Februártól liturgikus ruhában végeztük a szolgálatot, egyelőre kölcsönruhában. András atya segítségével elindult a sajátjaink varratása is. Szintén februártól havi rendszerességgel vesperást tartunk a hónap negyedik vasárnapján az esti szentmise után. Az első alkalommal vendégünk volt Balogh Piusz premontrei szerzetes, egyházzennész, ő kísérté a szkólát orgonával, és ő tanította be a vesperás anyagát. Piusz atyának sokat köszönhetünk: a kezdetektől fogva tanácsokkal látott el és támogatott minket. Neki köszönhetjük, hogy Lobmayer Márton - aki szkólánk orgonistája – és jómagam részt vehettünk a hagyományos erdélyi kántortovábbképzőn. A fontos szakmai tapasztalatokon túl, nagy élmény volt együtt énekelni közel száz erős hangú kántorral a gyulafehérvári székesegyházban. A nagybőjti idő is hozott újdonságot, hiszen mi énekelhettük a virágvasárnapi és a nagypénteki passió kórusát. Húsvétra elkészültek saját liturgikus ruháink. Pünkösdvasárnap a reggeli misén teljesíthettünk énekes szolgálatot. A nyári szünidőben, bár kisebb létszámban, de folyamatosan vállaljuk a liturgikus szolgálatot, szeptembertől pedig újult erővel, teljes létszámmal folytatjuk az eddigiekhez hasonlóan: minden hónap második vasárnapján reggel vagy este szentmisei szolgálat és minden hónap negyedik vasárnapján az esti szentmise utáni vesperás éneklés.

Továbbra is várjuk sorainkba a lelkes, énekelni vágyó híveket!

Végül pedig ezúton is köszönetet mondunk András atyának, hogy az első lépésünktől kezdve támogatott és biztatott bennünket!

Herczeg Bálint

A kerepesi székelykórus

**A TEMPLOMBAN JÚNIUS 7-ÉN SZENTMISÉ VOLT A *HŐSÖK EMLÉKÉRE*, ÉS
EZT KÖVETŐEN, A POLGÁRMESTER ÚR MEGHÍVÁSÁRA,
A MISZTRÁL EGYÜTTES ADOTT KONCERTET.**

A Gesztenyefa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy falu. A falunak nagyon szép temploma volt. A templomkertben fenyő- és gesztenyefák voltak. A fenyőfák a karácsonyi ünnepekkor a templom belsejét díszítették, majd kiültetésre kerültek. Így nőttek, mint nagyságban, mint létszámukban. A gesztenyefák ültetésére talán csak a nagyon idősök emlékeznek.

Történt egyszer, 1981.május 16-án, a templomot díszbe öltöztették. Esküvőre készültek a rokonok és ismerősök, és persze a fiatal jegyes pár. Minden szépen rendben ment. A szertartás is szépre sikeredett, a nagyszülők, szülők bizony a zsebkendőt is elővették.

Az ifjú párt az eskető pap, *Tiszi*, vezette ki a templomból. És akkor meglátta. A nyitott ajtón kilépve az ifjú ara a virágba borult gesztenyefákkal találta magát szemben. Gyönyörű volt.

Ez a kép szinte beleégett a lelkébe. Ezután minden évben vágyódott már, hogy eljöjjön a május és a gesztenyevirágzás. Ez egyet jelentett a békével, boldogsággal. Így telt el 32 és fél év.

Akkor pedig szomorú dolog történt. A régi szép fák megbetegedtek. Halodoltak. Meg kellett hozni a nehéz döntést. Fájdalmasan üres lett a templomkert.

De egy Gesztenyefának még volt küldetése. Megfelelő, ügyes kézben kicsiny keresztek készültek belőle. Mindenkinek jutott belőle, aki csak kért. Így a gesztenyefa a 33. házassági évfordulónkon mégis csak velünk van. *Köszönjük Gesztenyefa! (L. és E.)*

Szentháromság vasárnapján 18 gyermek járult először szentáldozáshoz

Egyházközségi zarándoklat Tihanyban június 16-án

A test a boríték, a lélek a levél

„Az unokatestvéremnek lánya született, - mesélte K.V. főorvos-, amikor megszületett a lány, azon gondolkodott, hogy egyáltalán gyermek-e. Egyszerűen torzszülött volt.

Az unokatestvérem és a felesége szép termetű emberek, megdöbbenek a jövevény láttán.

21 éves volt az unokatestvérem, felesége 19, amikor a gyermekük megszületett. Az unokatestvérem minden áron intézetbe akarta adni, mondván, hogy előttük az élet, nem tehetik tönkre azzal, hogy egész életükben ilyen teremtményre nézzenek.

Ráadásul az orvosok alátámasztották, hogy mindketten egészségesek, csak rajtuk múlik. Ha gyermeket akarnak, minden valószínűséggel egészséges lesz. Miért komplikálnák az életüket ilyen fiatalon. A nagyszülők is egyetértettek, hogy az unoka-az első unoka- nem olyan, mint amilyenről álmodoztak.

Úgy nézett ki, hogy a gyermek olyan házba kerül, ahol szerzetesnővérek gondoskodnak a hasonló sorsú gyermekekről. Szeretik őket, gondoskodnak róluk, a saját szüleik sem szerethetik jobban.

Az unokatestvérem felesége azonban megmakacsolta magát. Nem. Nem. A gyermek az övék és velük marad. Az unokatestvérem szerette a feleségét, és mivel a felesége választás elé állította: vagy gyerek, vagy válás, nem sokat gondolkodott. Így a gyermeket pólyában hazavitték.

Megszokták. Aki először látta a gyermeket, nem értette, hogyan lehet ilyen teremtményt megszokni. A lány növekedett, nagyon kedves, angyali gyermek volt, nem angyali testben. Gyors volt és szellemes.

A szülőknek még két gyermekük született, szépek, egészségesek, akik nagyon szerették a nyomorék testvérüket, kocsiban sétáltatták az utcán, és nem törődtek azzal, hogy a többiek kinevették. A templomban saját különleges széke volt a hibás lánynak, hogy tudjon ülni és énekelni a többiekkel.

Az unokatestvér és felesége megöregedtek, gyermekeik szintén, az egészségesek kirepültek a családi fészekből, a nyomorék lány otthon maradt, nem halt meg, ahogy az orvosok megjövendölték.

A család azok közül való volt, akiknek nem szabad a szerencsáját elkiabálni, mert szerették egymást, boldogok voltak, nevetés volt a házban reggeltől estig. A házaspár már nem tudta elképzelni sem, hogy valamikor azon gondolkodtak, hogy a lányuk valamilyen intézetben növekedjen.

Végül is: a test boríték, a lélek a levél. Hiába nézed a borítékot, a levél a fontos.

Az unokatestvérnek 45 éves korában leukémiát állapítottak meg. Összetört. Egy munka közepén volt, amit be akart fejezni, hiába látta a munka végét, mindennek vége. Teljes vég. Amikor az optimista törik össze, az nagyon szomorú.

A feleség próbálta vigasztalni, de mindhiába, ha ő is egész nap sírt.

Megfelelő donort kerestek, aki csontvelőt adhatott neki. A feleség felajánlotta, de felvilágosították, hogy ő nem megfelelő, nagyon nehéz megfelelőt találni. A nemzetközi adatbankban kell keresni, hogy a feltételek adottak legyenek. Sikeres lehet a keresés, de gyakran sokat kell várni. Igen, talán sejtitek, hogy ki volt a donor. *A lányuk.* Az a teremtmény, aki levél volt, a Teremtő által küldött levél.

Rögtön felajánlotta a segítségét. Testvérei nem feleltek meg a feltételeknek, ő volt az egyetlen, aki számításba jöhetett.

Az, hogy miért mondtam el az esetet, a küldetéssel függ össze. Nem fogok a nehéz operációról, az imákról, a család megpróbáltatásairól beszélni.... Mindenki, aki volt hasonló helyzetben, el tudja képzelni.

Valami másról akarok beszélni, a szimbólumról. Értitek?

Tegnap látogatóban voltam az unokatestvéremnél, minden istentiszteleten a családjával együtt vesz részt.

Ültünk az asztalnál, beszélgettünk, az unokatestvérem egészséges. Boldog. Nevettünk abban a burokbán, ami azokat az embereket veszi körül, akik szeretik egymást, a bizalom, szeretet, boldogság felhőjében. A lányra néztem. Arra a legidősebbre.

Könnyes volt a szemem a meghatottságtól, attól a szeretettől, ami igazgatja a sorsunkat, és nem szűnik meg bennünket szeretni.

Mindegyikünk egy levél. Egy levél, amely a születésünkkel van elküldve erre a világra, levél, amely szeretetből, szeretettel van elküldve. Elutasítjuk a leveleket.

Elküldjük a sötétbe, felbontatlanul... Visszaküldjük, mintha a címzett ismeretlen lenne, mintha nem is tudnánk, hogy az édenből jött levélnek mi vagyunk a címzettjei.

De ONNAN nem jönnek fölösleges levelek. Minden levélnek megvan a pontos értelme. A lánynak, aki velünk ült az asztalnál, mély szemei voltak. Az egyetlen, ami szép az emberen, az láthatatlan...

Szeretjük a láthatót, és azt nevezzük szépnek. Szeretjük a borítékokat. És nem fogadjuk el a nekünk címzett leveleket. Leveleket ONNAN. És mérgeledünk, mint mindenki, aki a boríték szerint választott, és nem a levél szerint.

Uram, imádkoztam, amikor az unokatestvéremtől eljöttem karácsonykor.

URAM, adj erőt, hogy ne csapjon be a boríték, hogy elfogadjam a levelet. A Te leveledet. Mert mindegyik leveled a mi megmentésünkre íródott. PS.

Ez az én problémám is. Gyakran a borítékot nézem. Pedig fel kell bontani, hogy tudjuk, mi van benne. A boríték lehet kívülről arany, de a tartalma lehet szenny. Lehet a boríték gyűrött, de tiszta szív illatát tartalmazhatja.

Valaki, aki nem tetszik nekünk, mert más, vagy aki másként néz a világra, lehet, hogy helytelenül viselkedik, akire fentről nézünk lefelé – mindegyik egy boríték, amit nem nyitottunk ki...

És a levelet, talán egész életünkben olvashatjuk...”

G y e r m e k o l d a l

A barát egy mosoly, mely bátorít ha félsz.

A barát a taps, mely ujjong, ha célba érsz.

A barát a kéz, mely felhúz, ha elestél.

A barát az álom, mit ébren kerestél.

A barát egy könnycsepp, mely érted hull, ha baj van.

A barát gyémántpáncél, óv téged a harcban.

A barát a nevetés, mely felharsan, ha meglát.

A barát egy rózsakert, mely Neked nyitja bokrárt.

A barát egy csillag, mit az éj varázsol.

A barát egy dallam, mit meghallasz bárhol.

A barát a láng, mely kitáncol a tűzből.

A barát az emlék, mit szívedben őrzöl.

A barát is csak ember, s néha tán hibázik,

de szeret, s ha nincs veled,

érezed, hogy hiányzik.

Illykó

Mit mondanak a gyerekek?

A félsziget egy olyan sziget, amit nem fejeztek be teljesen.

A Nagyi azért kövér, mert tele van szeretettel.

Minél öregebb az ember, annál drágábbak lesznek a fogai.

Amikor a Nagyinak fájnak a fogai, egyszerűen pohárba teszi őket.

A svájci teheneket elsősorban csokigyártáshoz használják fel.

Az orvosok azt mondják, hogy a halálos betegségek a legrosszabbak.

Amikor a kistesóm született, akkumulátorba kellett tenni.

Az állatkert egy szuper hely. Olyan állatokat is lehet látni, amelyek nem is léteznek.

Nem vagyok megkeresztelve, de azért be vagyok oltva.

Az életbiztosítás egy olyan pénz, amit az kap meg, aki túléli a halálos balesetet.

Nem tudom hány éves vagyok, mert ez állandóan változik.

Egy kis vidámság

- Két barát az erdőben sétál: - Látod azt a hatalmas fát ott? - kérdezi az első.
- Igen. - Képzeld, tavaly két perc alatt felmáshztam a tetejére.
- Na ne mondd, mert úgysem hiszem. Volt tanúd rá? - Hogyne. Egy medve.

A híres tudós tanítványa sugárzó örömmel szalad a tudóshoz:

- Heuréka! Megtaláltam a tökéletes oldószert. Az összes ismert anyagot oldja!
- Hmm. Ez felvet egy érdekes problémát! - És mit? - Miben akarja tartani?

- Amikor így mosolyog rám, már a következő találkozáson jár az eszem!
- Óh, istenem! Maga folyton hízeleg! - Hízélgésről szó sincs. Fogorvos vagyok.

A tanító panaszkodik a szülőknek a kis Elemérre:

- A maguké a legrosszabb gyerek az osztályban. Nem lehet vele bírni!
És ami mindennek a teteje: még egyszer sem hiányzott!

Barátok egymás között: - Hogy sikerült az autóvezetői vizsgád?

- Nem tudom, mert amikor kijöttem a kórházból, a vizsgabiztos még nem tért magához.

Becsönget egy házaló egy szegény székelyhez. - Nagyon szép utazóbőröndöket tudok ajánlani... - Minek az nekem? - Hát ha például vonaton utazik uraságod, ebbe rakhatja a ruháit! - És akkor üljek ott pucéron a pályaudvaron?!

- Mutasd a bizonyítványodat! – Nincs nálam, kölcsön adtam Petinek.
– Minek az neki? – Meg akarja ijeszteni a szüleit.

– Mi leszel, ha nagy leszel, kisfiam? – Télen medve, nyáron tanár.

Ha megfelelő sorrendben olvasod sorba a betűket, két nyári finomság lesz a jutalmad!

VCASTOTKAICFUAKGOYRI

A 2014. április 27-én szentté avatott pápa kedves, humoros megnyilatkozásaiból:

XXIII. János pápát legtöbben kedvesnek, egyszerűnek, szociálisan érzékenynek és igen jó humorúnak ismerték. Ő hirdette meg a II. Vatikáni Zsinatot. Ferenc pápa szerint szentéletű, türelmes ember volt, aki engedte, hogy az Úr vezesse." A derűs természetű pápa néhány humoros megnyilatkozása:

1. Egy kórházlátogatás alkalmával megkérdezte egy kisfiútól, mi szeretne lenni, ha felnőtt. A gyerek azt felelte: vagy rendőr vagy pápa. "A helyedben a rendőrséget választanám - mondta a Szentatya. - Pápa akárkiből lehet, nézz csak rám!"
2. "Éjjelente gyakran felébredek, eltöprengek a világ súlyos problémáin, és elhatározom, hogy mindezt el kell mondanom a pápának. Aztán másnap, mikor felébredek, rájövök, hogy én vagyok a pápa."
3. Egy bíboros nehezményezte, hogy a vatikáni fizetésemelés után az egyik alkalmazott ugyanannyit keres, mint a bíboros. A pápa azt mondta: "Annak az alkalmazottnak tíz gyereke van; remélem, a bíborosnak nincsen."
4. Egy este a barátját látogatta meg a Szentlélek Kórházban. A nővér, aki ajtót nyitott, így mutatkozott be: "Szentatyám, a Szentlélek főnöknője vagyok." A pápa így felelt: "De jó magának! Micsoda állása van! Én csak 'Isten szolgáinak szolgálja' vagyok."
5. Röviddel pápává választása után Róma utcáin sétált. Egy pár jött szembe, és ahogy elhaladtak egymás mellett, meghallotta, hogy a nő odasúgja a barátjának: "Jó ég, milyen kövér!" Utánuk fordulva megjegyezte: "Hölgyem, gondolom, tudja, hogy a konklávé nem kimondottan szépségverseny."
6. Amikor már bíboros és velencei pátriárka volt, egyszer azt mondta a város egyik gazdag polgárának: "Egyetlen dolog közös dolog van kettőnk között: a pénz. Önnek sok van, nekem semennyi. A különbség az, hogy engem egyáltalán nem érdekel."
7. Egy újságírónak, aki velencei pátriárkaként megkérdezte tőle, mi lenne, ha újrakezdhethné az életét, azt felelte: újságíró. Majd elmosolyodva hozzátette: "S most lássuk, meri-e azt mondani, hogy maga meg, ha újrakezdhethné, pátriárka lenne!"
8. Egy vatikáni tisztségviselő azt mondta a pápának: "teljességgel lehetetlen", hogy 1963-ban megnyissák a II. Vatikáni Zsinatot. "Jó, akkor 1962-ben fogjuk megnyitni" - felelte. És meg is nyitotta.
11. Amikor pápaként meglátogatta Rómában a Szent Lépcsőt, amelyen rálépve nem, csak térdepelve lehet felmenni, azt mondta: "Ez egy ilyen kövér kereszténynek teljességgel lehetetlen." (Forrás: catholicnews.com)

EL-BORZASZTÓ JÓ SZÓLÁSOK

- ⇒ Menj csak az orvoshoz, betegséged majdcsak akad! (Vietnami közmondás)
- ⇒ Ha, már nem változik a betegséged, legfőbb ideje orvost váltanod...!
(P.G. Cesbron)
- ⇒ Ha kevesebbet beszélénk a betegségekről, az emberek egészségesebbek lennének.
(J.Anouilh)
- ⇒ Az orvostudomány már olyan szédítő lépéseket tett, hogy gyakorlatilag nem találni egészséges embert.
(A. Huxley)
- ⇒ Néha úgy tűnik, hogy a természet az emberekre csak rövid lefolyású betegségeket küld, de az orvosok elsajátították ezek meghosszabbításának művészetét.
(M. Proust)
- ⇒ Egészségesek csupán azok, akik még nem tudják, hogy már betegek.
(D. Radovič)
- ⇒ Ha megtörtént az operáció, senki sem bizonyíthatja, hogy teljesen fölösleges volt.
(G. Bernard Shaw)
- ⇒ Egészséges az olyan ember, akinek mindig valahol máshol fáj. (M. Twain)
- ⇒ Szklerózis a legszebb kór: nem fáj és naponta valami újat tudsz meg.
(Aurelius Augustinus)
- ⇒ Az orvosok nagyon szerencsések: sikereikre süt a nap, tévedéseiket betakarja a föld.
(Latin közmondás)

Gutenberg-bibliatöredék Vácott!

Pázmány-mű kötése rejtette a 42 soros Biblia fragmentumát

Huszonegy darabból állt a Váci Egyházmegyei Könyvtár ősnymtatvány-állománya. Legálábbis ennyiről tudtak, amíg tavaly, egy restaurálás során, le nem bontották Pázmány Péter *Acta et decreta Synodi Dioecessanae Strigoniensis* (Pozsony, 1629) című kötet borítóját képező pergamenlapot, amelyet középkori kézirat-töredéknek véltek. Csakhogy Boros István tudományos főmunkatárs munkája révén bebizonyosodott, hogy a jó állapotban megmaradt lap nem más, mint Gutenberg híres, ún. 42 soros Bibliájának 2. kötetéből a 310. folio, amely a Jelenések könyvének első fejezeteit tartalmazza Szent Jeromos bevezetőjével. Ezzel - miután nemrég nemzetközi szakértők is megerősítették a lelet valódiságát - a 22. sorszámú ősnymtatvány-töredék lett a Váci Egyházmegyei Könyvtár legrégebbi nyomtatványa.

Ma a világon összesen 49 teljes vagy közel teljes példány található a kétkötetes műből, valamint számos töredék. Magyarországon eddig négy fragmentum volt ismert: a Tudományos Akadémia papírtöredéke; továbbá az Országos Széchényi Könyvtár egy, és a Soproni Levéltár két pergamentöredéke. Ezekhez jött most a váci töredék, így összesen egy papír- és négy pergamentöredék van hazánkban. Boros István szerint a váci töredék is megerősíti a kutatóknak azt a feltevését, hogy Gutenberg 42 soros Bibliájának Magyarországra is el kellett jutnia. (Váci Egyházmegye/M. B. sajtóreferens)

Hogyan feje a családnak a férfi?

Férfi-női szerepek

Hogyan próbálja a mai társadalom elmosni a nő és a férfi közti különbséget, és miért lenne fontos, hogy a nők kiteljesedhessenek feleségként és anyaként. Most tekintsük át, mi a férfi feladata, és hogyan viszonyul a két szerep egymáshoz!

A legpontosabb és legeggyértelműbb útmutatást erre vonatkozóan az efezusi levél adja:

"Legyetek egymásnak alárendeltjei Krisztus iránti tiszteletből. Az asszony engedelmeskedjék férjének, akárcsak az Úrnak, mert a férfi feje az asszonynak, ahogy Krisztus feje az Egyháznak: testének ő a megváltója. Amint tehát az Egyház alá van vetve Krisztusnak, az asszony is mindenben férjének. Férfiak, szeressétek feleségeket, ahogy Krisztus is szeretete az Egyházat, és feláldozta magát érte. [...] Így a férj is köteles szeretni feleségét, mint saját testét. Aki feleségét szereti, önmagát szereti. A saját testét senki sem gyűlöli, hanem táplálja, gondozza, akárcsak Krisztus az Egyházat. [...] Szeresse hát mindegyikük a feleségét, mint önmagát, az asszonyok meg tiszteljék férjüket." (Ef 5,22-6,1)

Sokan vannak még a keresztények között is, akik ezt a részt túlhaladottnak tekintik. Tiltakoznak a nő állítólag alárendelt szerepe miatt, holott rögtön az első mondat világossá teszi, hogy "egymás alárendeltjei" kell, hogy legyünk. Amikor arról van szó, hogy a férfi feje az asszonynak, inkább a szerepekről, a terhek elosztásáról van szó. A családfősséggel nem kevés felelősség jár együtt. A férfi szerepe, hogy biztonságot, védelmet nyújtson a családjának minden szinten. Ebbe beletartozik az anyagi biztonság, a lakóhely biztosítása, de a lelki védelem is: ő legyen az "erős ember" a kívülről jövő érzelmi fenyegetések esetén is; neki kell megvédenie feleségét és gyerekeit a kötekedő szomszédtól, a beleszóló anyóstól, és biztosítania kell a család önállóságát, kikezdhetetlen egységét.

Tehát a "nagyobb volumenű" dolgokról a férfi gondoskodik, ezért a döntés joga is az övé ezen a területen - persze ez a kölcsönös szeretet jegyében úgy működik, hogy a felséggel egyeztetve, az egész család javát figyelembe véve születnek meg ezek a döntések. A kisebb - és sokkal gyakoribb, a hétköznapi élet során folyton előkerülő - döntések általában a feleség felelőssége, hiszen többnyire ő az, aki átlátja a háztartás és a gyerekek dolgait. Azt gondolom, hogy ezzel a "beosztással" a nő nem lesz kevesebb, nem veszít, hanem nyer. Még az olyan esetekben is így van ez, amikor a nő a dominánsabb természetű, és adottságainál fogva sokkal könnyebben dönt, mint a férje.

Aki magának akarja megtartani a döntéseket, az a döntés terhét is magára veszi! Annyi gondja-baja van egy nőnek, miért terheli fölöslegesen magát? Amikor erre rájöttem, könnyebb lett az életem. Amikor meghagytam, illetve tudatosan átadtam hosszabban mérlegelő, szívesen engedő férjemnek a döntések feladatát, könnyebb lett a szívem. Nem nekem kellett átgondolni a következményeket, nem nyomasztott a felelősség súlya - az én dolgom csupán annyi, hogy úgy tegyek, ahogyan a férjem dönt. Természetesen továbbra is megosztjuk egymással a szempontjainkat, de biztonságérzettel tölt el, hogy ha azt teszem, amit a férjem döntött, biztosan jól cselekszem. Hiszen Isten parancsa ez számomra. Valaki azt mondta rólunk: "Nálatok Te vagy a határozottabb, de mindig úgy lesz, ahogy a férjed akarja." És ez jól van így.

A nőnek azért is van szüksége arra, hogy a férje legyen a családfő, mert fel kell, hogy nézzen a férjére ahhoz, hogy biztonságban érezhesse magát mellette, és hogy nőies maradjon. Hogyan támaszkodhat férjére az a nő, aki állandóan dirigál neki? Pedig ez a támasz-érzés nagyon fontos ahhoz, hogy egészségesen működhessen egy házasság, és mindkét fél a helyén érezze magát (és így boldog legyen a kapcsolatban).

Ahhoz, hogy a szerepek a helyükön legyenek, a férfinak is meg kell tennie a magáét. Felelősséget kell vállalnia, és krisztusi szeretettel szeretnie - ez bizony nem kis feladat! Feleségéről úgy kell gondoskodnia, mint saját testéről. Tehát nem használhatja ki, nem teheti cseléddé - vigyáznia kell rá és kedvesnek lenni. Egy hatgyermekes édesapa mesélte, hogy amikor munkatársai papucsférjnek titulálták, amiért segített otthon mosogatni, takarítani, pelenkázni, akkor azt mondta: "Én 50 éves koromban nem egy felmosóronggyal akarok sétálni menni. Segíteni akarok a feleségemnek, hogy nő, feleség, anya és szerető maradjon."

Úgy a nőnek, mint a férfinak egész életében küzdenie kell azért, hogy egyre jobban betöltse szerepét. Ne elégedjünk meg magunkkal, ne álljunk meg egy szinten! Amíg élünk, azért élünk, hogy növekedjünk.

(Popovicsné Palojtay Márta)

A Mária Út Egyesület és a Mária Rádió egy olyan hagyomány elindítását tervezik, mely a Mária Út fővonalát Mariazell és Csíksomlyó között átöleli. Ez pedig nem más, mint egy kiválasztott napon egyszerre történő zarándoklás az érintett településeken élők bevonásával. A Mária Út

minden szakaszán egy közös célért, a családokért lesz zarándoklat **augusztus 16-án**, Nagyboldogasszony ünnepe után. Ez a minden évben megrendezendő Zarándoknap az 1Úton nevet viseli.

A Mária Úton életre kel a csoda: az emberek egymáshoz, egymás mellett és egymásért, családjaikért zarándokolnak és a mai széthúzó világban átélik az egységet, és ez hatalmas lelki jelentőséggel bír. Az 1Úton zarándoknap reményeink szerint több ezer ember számára fog zarándok élményt adni, és új és nagy lendületet kap a Mária Út egésze s ezzel egy nagy lépést teszünk a missziós célunk felé.

Az 1Úton Zarándoknap megszervezése nagy lelkierőt igényel és nagy munka lesz, ehhez a szervezők továbbra is várják azok jelentkezését, akik örömmel vennének részt az 1Úton esemény szervezésében, mint helyi koordinátor, vagy zarándoklatvezető. További részletek az 1Úton Zarándoknap honlapján: <http://1uton.mariaut.hu/>

Csömör, Szentháromság templom (Szabadság utca.)

érkezés: 10.30, indulás: 11.00, táv: 3,5 km

Kistarcsa, Központ (Árpád Vezér utca)

érkezés: 12.00, indulás: 12.20, táv: 2,8 km

Kerepes, Szent Anna-templom (Templom utca)

érkezés: 13.10, indulás: 13.40, táv: 7,7 km

Gödöllő, Nepomuki Szent János Kastélykápolna (Szabadság tér)

érkezés: 15.50, indulás: 16.20, táv: 1,8 km

Gödöllő, Szentlélek és Gyümölcsoltó Boldogasszony Premontrei templom (Fácán sor)

érkezés: 16.50, indulás: 17.20, táv: 4 km

Máriabesnyő, Nagyboldogasszony Bazilika (Kapucinusok tere 1.)

érkezés: 18.30, szentmise: 19 óra

Visszautazás egyénileg.

Szentmise szándékok augusztus hónapban

1. Jézus Szent Szíve tiszteletére engesztelésül	
2. +Szilágyi Józsefné és +Férje	
3. +Rapavi József és +Felesége	(8.00)
	(11.00)
+Varga János, +Varga Jánosné	(19.00)
4.	
5. +Turai Mihály	
6.	
7. Hálából 10. házassági évfordulón	
8. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért, és az imát kérők szándékára	
9. Hálából 10. házassági évfordulón	
10. +Paulovics Károly, +Szülei, +Testvérei	(8.00)
	(11.00)
+Szegedi Péterné, +Szegedi Péter, +Szegedi Katalin	(19.00)
11.	
12. A Szűzanya tiszteletére	
13. Hálából a kapott kegyelmekért	
14. +Mészáros Anna, édesapja +Mészáros János és +Hozzá tartozók	
15. A Mária Légión élők tagjaiért és a háttér imádkozókért	(8.00)
	(19.00)
16.	
17. +Ruzsai Pál, +Neje, +Gyermekeik, és összes +Hozzá tartozó	(8.00)
+Franka András, +szülők Franka Pál és Lukács Sarolta, +Hoffer János,	
neje +Éder Júlia, és Frankáné +Karchesz Emese	(11.00)
+Csernák Mihályné, +Férje és +Szüleik	(19.00)
18.-19.	
20. +Ellenbacher Ferenc, +Neje és +gyermekük Mihály és Julianna	(8.00)
+Kundra Ferenc, neje +Szécsényi Erzsébet és +Szüleik	(19.00)
21. +Burik Pál, +neje Horváth Erzsébet és +Szülők	
22.	
23. +Uzsoki István 38. évf.	
24. Hálából 40. házassági évfordulón	
25.–28.	
29. +József, +Anna, +János, +Szülők, +Gyermekeik és +Nagyszülők	
30. +Oháti József, +Felesége és +Szüleik	
31. <i>Az egyházközség augusztusban +Hívei</i>	(8.00)
	(11.00)
Hálából a kapott kegyelmekért – házassági évfordulón	(19.00)

Államiságunk ünnepe

Ím a nyarat koronázza augusztus hava.
Királyságot hirdet nekünk, mint a korona.
Magasztos király a nyárban, benne ő is erő.
Áldása, mely harmatoz ránk, gyümölcsérlelő.

Államiságunk ünnepe, legnagyobb ünnep,
Ezer éves királyságunk, megtart bennünket.
Magyaroknak koronája, népünket jelenti,
Megszentelt tárgy, jogi személy, időknek feletti!

Azt hirdeti, országunknak léte földön, égen,
Örökkön az Istennél van, ahogy egykor régen.
Új kenyér az új búzából, szalagdíszben áll,
Piros-fehér-zöld e szalag, s éhezőkre vár.

Éhezzük mi szép és igaz, az emberi szót,
Magyar létnek biztonságát, és a földi jót.
Mivé lettünk, István király, tekints végre ránk!
Ugye zokogsz, fáj a szíved országod iránt!

Legyen bőség, jövőnk nekünk, legyen sok gyerek.
Legyen kenyér, legyen gyümölcs amit egyenek!
Legyen bor, békesség, búza, erény, szeretet,
Legyen munka, megbecsülés, s boldog emberek!

Ím augusztus üzenete, s huszadika vár.
Ünnepeljünk újra ismét, István a király!
Nemzedékről-nemzedékre mindig így legyen.
Áradjon ránk áldás, erő, bőség, kegyelem!

Szuhanics Albert

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 19.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **19.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**